

HOMERO EUSKALDUNA.

IPARRAGIRRE-RI KANTA.¹

(ENE ADISKIDE ON FEDERIKO BARAIBAR-KOARI).

Jaso nai nuke kantatzalle bat,
Mendiok baño gorago,
Jaso nai nuke albanezake
Odeyez ere arago,
Illargitikan Eguzkiraño
Andik izarretaraño,
Izarretara jaso dezadan
Almena baña ¿non dago,
Egorik gabe nere buru au
Jaso ezinda banago?

Izarretara jaso dezadan
Betor andikan almena,
Goragotikan grazia, etorki
Eta doairik onena;
Betor zerutik mingañ eztitsu,
Leun bat aingeruena,
Arek gaur artu dezan gloria
Irabazita duena,
Dalako bera euskaldunetan
Neretzat euskaldunena.

Euskaldunetan euskaldunena
Kantatutzeko lur oni,
Mundu bietan euskaldunena
Kantatzen Euskera Amari,
Orregatikan zorretan gaude
Euskaldun danok berari,
Koroi eder bat antolatzeko
Euskaldun umant zanari,
Urez anditik, zeñda emendik
Ain ospatsua danari.

Guri konsejo onak ematen
Bera zan euskaldunena,
Ark esan zuen batzar danetan
Eiteko gure izkera;
Eta biziko gerala emen
Pakez, garbiro onela,
Ots egiñikan lotsagaberik
Bizi dedilla Euskera,
Nork uste zuen au dala Jaunak
Zerutik jechi duena.

(1) Composicion premiada con *accesit* en el certamen literario celebrado por el Ateneo científico y literario de Vitoria.

Nola berari onrau zor zayon
 Abiatzen naiz onratzen,
 Zeren gitarra zarcho batekin
 Zuen poztu, naiz tristetzen,
 Zeren estutu, zeren lasaitu,
 Arek zekien egiten,
 Ichasoko urak diran erara
 Apaldu zeñ da jaikitzen,
 Modu berean gure biotzak
 Zituela ill ta piztutzen.

Argatik Jaunak zabaldu zion
 Laster izena Frantzian,
 Ingelaterran, Alemanian,
 Orobat ere Italian,
 Beldurra nola ipiñi zuen
 Emenche gure Españian,
 Erbestetu zan eragotzita
 Bizitzen Euskal-errian,
 Gero ogei bat urte egin zuen
 Lurraren beste alderdian.

Ara baño len utsi zizkigun
 Jarrita kantzak ugari,
 Beren artean samurrena bat
 Adio Euskal-erriari,
 Beste kanta bat eder ederra
 Aizkibel jakintsuari,
 Oraindik berriz ederrago bat
 Jarria Aritz zarrari,
 Zeñek ematen dion gloria
 Andi bat Euskal-lurrari.

Au da kanta bat, mundu guztian
 Zabaldutana nora,
 Kanta aiñ bikaiñ, aiñ ospatsu au,
 Etzaigu illko iñola,
 Zeruko argiz Joñe-Mari-ri

Uste det jechi zayola,
 Homerok ere etzuelako
 Jasoko obeki arbola,
 Apolok ere beste kanturik
 Noiz alchatu du aiñ gora?

Kanta dezagun batzar danetan
 Kanta aiñ paregabea,
 Kanta dezagun adoratuaz
 Arbola santu gurea,
 Kanta dezagun bera degula
 Manchik gabeko lorea,
 Gogoraturik itz orietan
 Iparragirre trebea,
 Zergatik berak kanta zituen
 Biztzeke gure fedea.

¡O! zeñ ederki biltzen gaituan
 Aritz zarraren oñean;
 Lau probintziok anayaturik
 Batzen an erramapean,
 Irme ta sendo alkaturikan
 Laurok korapill batean,
 Laurokin lazo bat egiñikan
 Fuerodun izan gaitean,
 Goza ditzagun zorion danak
 Guraso zarren legean.

¡O! zenbat bider Madrillen ber-
 Entzunizan zan kant ori, [tan
 Euskal uriak adi zioten
 Asmatzalle ez illkorrari,
 Errietako konsejuetan
 Askok ikasi berari,
 Duda gaberik euskaldunetan
 Kanturik onen dirudi,
 Joseri baño nik enioke
 Deituko errege iñori.

Orregatikan eo dezagun
 Koroi bat artearekin,
 Lau probintziok gaur dizayogun
 Jantzi burua berakin,
 Molda dezagun, molda bertatik,
 Molda alegin danakin,
 Ez urre, ez perlaz, ez diamantez,
 Ezpada obearekin,
 Diña dalako, iñor bada diñ
 Jazteko ostoarekin.

Aritz ostoz bai, jantzi dezagun
 Euskaldun orren argia,
 Arbola ostoz ornitu ari
 Kopeta zabal garbia;
 Utsik Arbola ostoz apaindu
 Iparragirre andia,
 Arbolarekin betiro bizi
 Dakigun Jose Maria,
 Arturikan gaur anayok gandik
 Illko etzayon saria.

Bizi zaitea Iparragirre,
 Orche Parnaso mendian,
 Zergatik musen maitetzallea
 Ziñan bizitzan zu beian,
 Apolok zauzka euskal kantari

Danen guztien erdian,
 Deitu dakizun zuri Homero
 Zerorren jayoterrian,
 Naikunde ori erabilli det
 Iya aspaldi guztian.

Deitu bekizu, deitu euskaldun
 Bertsolarien izarra,
 Deitu bekizu ajola gabe
 Maisua jotzen gitarra,
 Zortziko soñu onak asmatzen
 Zera danoen azkarra,
 Kantatutzeko eztarritikan
 Geyen daukazu indarra,
 Gañera zera eztitasunez
 Errechinola bakarra.

Beste Joserik ez dakust ez nik
 Nere gidari zu zera,
 Jaurtigi-dazu zure chinpart bat,
 Jargoi ortatik lurrera,
 Lagun zadazu Parnasotikan
 Izaten zure antzera,
 Jaso dezadan izkuntza zar au
 Izkuntz berrien gañera,
 Berau dalako geienen ama
 Nere lastan dan Euskera.